

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010066
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4620010066.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovaného X. I., narodeného XX.XX.XXXX v G., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 3 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2020, takto

rozhodol:

obžalovaný
X. I., narodený XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom G., U.. Z. XXXX/XX,
t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV I. od XX.XX.XXXX,

uznáva sa vinným, že :

od presne nezisteného obdobia roku 2017 až do dňa 18.10.2019 v G., na ulici M. Z. XXXX/XX v spoločnej domácnosti sa opakovane neprimeraným spôsobom správal k blízkym osobám a to k manželke W. I. a k jej synovi maloletému X., nar. XX.XX.XXXX a to tak, že vyvolával hádky, počas ktorých kričal na W. I., vulgárne jej nadával, raz sa stalo, že ju napadol fyzicky úderom do hlavy, čo oznámila na políciu, pričom toto oznámenie neskôr stiahla, fyzické a psychické násilie sa z jeho strany stupňovalo od roku 2017 takým spôsobom, že poškodenú niekoľkokrát za mesiac fyzicky napadol, a to tak, že ju sácal, udieral ju po hlave, škrtil zozadu obomi rukami, keď umývala riad, ťahal ju za vlasy, často jej odopieral večer spánok, vyhadzoval ju i deti zo spoločnej domácnosti, ako sa aj neprimeraným spôsobom správal voči jej synovi maloletému X., nar. XX.XX.XXXX, ktorého urážal tým, že ho oslovoval panghart, nadával mu do dilynov, že je drevený buzerant, posmieval sa mu a ponižoval ho aj v súvislosti so stravou so slovami, že „doma len ležíš, žerieš a serieš“ a že „ješ u mňa za moje peniaze“, preto maloletý X., nar. XX.XX.XXXX chodil radšej jesť do izby, vadilo mu, keď išiel X. ráno na toaletu, hovoril mu, „že smrdí“, a tiež, že nemá ísť na toaletu, lebo tam chce ísť on, nadával mu vulgárne, pričom naposledy dňa 18.10.2019 v čase o 23.45 hod. napadol fyzicky W. I. tak, že ju udrel do pravej strany tváre, škrtil ju oboma rukami na posteli, udieral ju do rôznych častí tela, oplul ju, čím jej spôsobil hematómy na tele, pričom uvedeným konaním došlo u poškodenej W. I., bytom W.. Z. XXXX/XX k poruche jej psychiky v dlhodobom (približne dva roky) kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, a v súvislosti s traumatickou situáciou dňa 18.10.2019 utrpela akútnu reakciu na stres a maloletému X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. Z. XXXX/XX spôsobil posttraumatickú stresovú poruchu, táto porucha nepriaznivo ovplyvňovala jeho spôsob života posledné dva roky, kedy s úzkosťou prežíval prítomnosť obžalovaného doma, pociťoval strach o život matky, zobral na seba rolu ochrancu pod vplyvom dlhodobej úzkosti, prejavilo sa u neho zhoršenie sústredenia, školského výkonu a prechodne aj školského správania, vyhýbal sa pobytu doma,

t e d a :

blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, odopieraním oddychu a spánku,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona r u š í výrok o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorý v ten istý deň nadobudol aj právoplatnosť, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 13.03.2020 na tunajšom súde obžalobu na obžalovaného X. I. (ďalej len obžalovaný) za skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. a), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní umožnil urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku; obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 od. 1 písm. b) Tr. poriadku, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej W. I., svedkov W. W. M., N. O., B. W., J. Z., X. I., nar. XXXX, V. W., W. B., J. Z., výsluchom znalkyň B. W. N., B. M. M., W. S. Q., prečítaním znaleckého posudku B. L. W., prehratím zvukovo obrazového záznamu a prečítaním prepisu výsluchov malol. poškodeného X. nar. a malol. svedka X., nar. XXXX, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane správ o povesti, lustrácie priestupkov, správou o správaní sa obžalovaného vo výkone väzby, ako aj odpisu z registra trestov obžalovaného. Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný vypovedal, že v roku 2013 mali s poškodenou prvá konflikt a to z dôvodu, že poškodená nadviazala určitý vzťah s jedným mužom, s ktorým si aj písala. Následne do roku 2017 podľa obžalovaného normálne fungovali s poškodenou aj ako rodičia, aj ako partneri. Chodili po výletoch, po oslavách a on bol prakticky stále v práci. Vylúčil vyprovokované hádky a týranie, podľa neho žili normálny rodinný život, navštevovali kamarátov. Následne v januári 2018 mu zase jeden kamarát povedal o tom, že poškodená sa mala v decembri 2017 vyspať s jedným taxikárom, k čomu sa aj následne sama priznala. Vtedy sa hlasno hádali a dal poškodenej aj facku. Deti boli vtedy v detskej izbe, poškodená potom s deťmi odišla k rodičom, ráno prišiel jej otec, s obžalovaným sa o tom rozprávali, následne sa poškodená opäť vrátila, dali to opäť do poriadku. Obžalovaný zároveň uviedol, že v 03/2018 aj on podviedol poškodenú, ktorá sa to dozvedela, znovu bola vtedy medzi nimi hádka, pri ktorej sa však on poškodenej ani nedotkol, a ona ho poškríabala. Počas ich hádok aj poškodená vulgárne nadávala jemu.

Obžalovaný poprel, že by poškodenej odopieral spánok, iba párkrát jej povedal, keď si išla ľahnúť, že či teraz sa jej chce spať, ale vtedy keď išla pod most, tak sa jej spať nechcelo. Rovnako obžalovaný poprel aj akékoľvek sácanie alebo škrtanie, ako aj vyhadzovanie z domu, s tým, že on poškodenej iba občas pri hádkach ohľadom nevery povedal, že keď sa jej nepáči, môže odísť, ale že vždy sa o ňu postará. Ďalej obžalovaný vypovedal, že od apríla 2019 začal bývať doma častejšie a začal si aj viac všimáť správanie maloletého poškodeného. Poprel, že by poškodenej odopieral stravu, s tým, že mu iba asi dvakrát povedal, že keď je za jeho peniaze, aby sa nesprával ako na hoteli, ale aby si po sebe upratal. K zákazom chodenia von obžalovaný uviedol, že tak urobil potom, ako po návrate z dovolenky zistili, že si poškodený doma robil párty. Vtedy mu pôvodne zakázal ísť von na dva týždne, ale už po 3-4 dňoch ho pustil von. Pokiaľ ide o nadávky, stalo sa, že poškodenej povedal „idiot“ alebo „dolino“, ale to bolo z dôvodu, že keď napríklad išiel malol. vysypať smeti, tak zobral iba kôš, ale fľaše položené vedľa, nechal tam. Pokiaľ aj povedal poškodenej „drevenák“, tak to iba v tej súvislosti, aby sa išiel najesť, že je drevený; poprel, že by poškodenej nadával do buzerantov. Pokiaľ poškodenej povedal, že smrdí, to povedal aj mladšiemu synovi s tým, aby sa išiel osprchovať. Mobilný telefón zobral malol. poškodenej dvakrát, raz to bolo za poznámku v škole a raz za tú párty v byte. Obžalovaný zároveň poprel, že by malol. poškodenej odopieral chodiť ráno na WC, stalo sa že keď sa naraz stretli pred WC, tak mu povedal, aby počkal, že najprv ide on. K situácii zo dňa 28.10.2019 obžalovaný uviedol, že v ten večer boli s poškodenej na návšteve u priateľov, odkiaľ sa on vrátil skôr, poškodenej tam ostala s tým, že sa vráti do 20 minút, prišla však až o dve hodiny. Po jej príchode jej (obžalovaný) nadával, zrejme aj vulgárne, začali sa mixovať už na chodbe, potom sa presunuli do kuchyne, následne na balkón, kde ich prišiel upozorniť malol. poškodený. Poškodenej si potom išla ľahnúť k synovi, on (obžalovaný) ju ale zavolať aby prišla za ním do spálne, kde si začal robiť posmešky ohľadom jej aféry s taxikárom v tom zmysle, že či je zase unavená a vtedy nebola, a dvakrát jej capol rukou na čelo. Ona ho začala škriabať, fackať, pričom ju upozorňoval, že ak mu roztrhne retiazku, že jej capne, čo sa aj stalo, a dal poškodenej facku otvorenou dlaňou. Následne už iba cítil na chrbte ranu, na čo sa posadil a vtedy dostal druhú ranu nožom do srdca - od maloletého poškodeného. Obžalovaný poprel, že by vtedy poškodenej škrtal, alebo na nej nesedel.

Poškodenej W. I. uviedla, že od roku 2013 sme mali s obžalovaným občas hádky aj pred deťmi, ktorých boli svedkami. Boli to hádky za maličkosti, hádali sa s obžalovaným navzájom, napríklad aj pre financie. Viac sa začali hádať v roku 2017, keď obžalovaného podviedla, čo jej vyčítal, nadával jej aj vulgárne, stalo sa, že ju aj uderil. Zo začiatku pri ich hádkach nebývali deti, potom bolo aj lepšie obdobie, chodievali na dovolenky, obaja pracovali, keď sa aj hádali, tak len pre maličkosti a hádky vyvolávala aj ona. Poškodenej na hlavnom pojednávaní poprela, že by ju obžalovaný vyhánal z domu, s tým, že to bolo len tým spôsobom, že ak sa jej nepáči môže odísť, pričom takto aj jedenkrát odišla s deťmi k matke, kde bola nejaké 2-3 týždne, možno mesiac a bolo to ešte pred tou jej neverou z roku 2017. Aj vtedy odišla z dôvodu, že mala jeden vzťah a myslela si, že jej bude lepšie resp. viac vymýšľala. K budeniu zo spánku poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že to sa stalo párkrát - keď ona už ležala a obžalovaný sa prišiel opýtať, či spí - či zrazu nie je unavená a či nebola vtedy, keď ho podviedla. Poškodenej ďalej vypovedala, že niekedy keď sa pohádali, tak ju obžalovaný potiahol za vlasy, boli tam aj nejaké facky, jednu mu aj vrátila. Mala aj modrinu z toho, že po nej hodil zemľu, ale to bolo podľa nej zo srandy a za prítomnosti staršieho syna. K vzťahu medzi obžalovaným a malol. poškodenej uviedla, že obžalovaný sa o neho staral od jeho troch rokov a lepšie ako jeho vlastný otec, chodievali na výlety. V lete 2019 sa vzťahy medzi obžalovaným a malol. poškodenej naštrbili, keď malol. išiel do puberty, bol náladový, začal sa meniť. Predtým podľa poškodenej spolu nemali konflikty. Poškodenej potvrdila, že v lete 2019 obžalovaný povedal poškodenej, že smrdí - nevie koľkokrát sa to stalo. Rovnako mu obžalovaný viackrát hovoril aj „drevený buzerant“, aj to, že „doma len leží, žerie, serie“. Povedal mu aj to, že „u neho je za jeho peniaze“, to však bolo z dôvodu, že malol. nespĺnil niečo, čo mu kázali. Keď niečo nespĺnil mladší syn, tak jemu takto obžalovaný nehovoril. Podľa poškodenej zároveň nie je pravda, že by malol. poškodený musel chodiť jesť do izby, chodil tam keď chcel - keď si z neho napríklad obžalovaný spravil posmešok, tak malol. išiel radšej jesť do izby. Pokiaľ ide o ranné návštevy toalety, stalo sa, že potrebovali ísť všetci naraz, tam bolo nejaké, aby sa malol. poponáhľal a podobne, a jedenkrát sa stalo, že X. ráno nestihol ísť na WC, bol tam obžalovaný a už bolo viac hodín, tak malol. poškodený potom išiel na WC do Kauflandu.

Poškodenej ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný nikdy nevyhadzoval malol. poškodenej z bytu, to bolo tiež vždy v takom zmysle, že keď sa mu niečo nepáči, tak môže ísť k svojmu otcovi. Zákaz ísť von mu dávali spoločne, keď si niečo nespĺnil alebo mal zlú známku, čo platí

aj o odobratí mobilného telefónu, ktorý mu po určitom čase obžalovaný vždy vrátil. V lete 2019 býval X. nejaký čas u svojho kamaráta, nebolo to ale celý mesiac a dôvodom bolo, že boli prázdniny a aj jeho kamaráti prespávali u nich. Poškodená ďalej uviedla, že keď niečo vyviedla, balá sa ísť domov - mala vtedy strach, Obžalovaný podľa nej vie byť úžasný manžel, stalo sa, že mali nedorozumenia, ale nemôže povedať, že by pre ňu nechcel to najlepšie. Ku skutku z 18.10.202019 poškodená uviedla, že boli s obžalovaným na návšteve u známych, odkiaľ obžalovaný odišiel skôr. Následne jej dvakrát volala, aby sa vrátila aj ona. Pri jej návrate ju obžalovaný čakal na schodoch a už tam ju udrel - sotil rukou do pleca, čo mu ona vrátila. Následne sa presunuli s obžalovaným na balkón, kde ich prišiel upozorniť aj malol. poškodený - aby boli tichšie. Ona si následne išla ľahnúť k malol. poškodenému do postele, aby ho ukludnila, že už bude pokoj, obžalovaný ju ale prišiel zavolať, aby išla s ním do spálne, tam potom s obžalovaným obaja zvyšovali hlas, zase prišiel malol. poškodený - aby boli ticho. Potom ako s obžalovaným ležali, ona mu strhla retiazku, začala väčšia vzájomná hádka, začali sa fackať, ona obžalovaného poškriabala a obžalovaný ju udrel do líca, nevie či päšťou, mala potom monokel. Ona ležala, obžalovaný ako keby sedel na nej, alebo vedľa - akoby rozkročmo, ona ho udierala, aby z nej zliezol, na čo prišiel malol. poškodený a chcel ich oddeliť, obžalovaný ho ale odsotil resp. odsunul, na čo malol. poškodený odišiel a potom už len obžalovaný povedal, že ho dopichal. Záverom poškodená uviedla, že aktuálne je nezamestnaná a aj od vzatia do väzby ich finančne zabezpečuje obžalovaný.

Malol. poškodený X.. na výsluchu v prípravnom konaní dňa 28.10.2019 vypovedal, že pokiaľ ide o vyhadzovanie z domu, obžalovaný mu to hovoril v tom zmysle, aby išiel k otcovi. Keď jedol, hovoril mu obžalovaný, že sú to jeho veci, že prečo žerie za jeho peniaze. Z jeho výpovede zároveň vyplýva, že situácia s obžalovaným sa zhoršila dva roky dozadu, kedy podľa poškodeného začal viac robiť zle. Vo vzťahu k odopieraniu stravy malol. poškodený vypovedal, že hlad nemal, jedla mal dostatok, obžalovaný mu jedlo nikdy nezobral. Z výpovede malol. poškodeného teda vyplývajú skutočnosti ktoré uvádzala aj poškodená (jeho matka) že obžalovaný sa pri jedle resp. strave vyjadroval na adresu poškodeného, že žerie za jeho peniaze, resp. či sa mu dobre je za jeho peniaze, a vzhľadom na tieto poznámky obžalovaného chodieval malol. poškodený radšej jedávať do izby. Vo vzťahu k používaniu WC resp. k tomu že musel na toaletu malol. poškodený chodieval do Kauflandu, je treba uviesť, že samotný malol. poškodený vo svojom výsluchu uviedol, že chodieval na WC aj doma, a do Kauflandu išiel na WC, iba keď si tam išiel niečo kúpiť. Malol. poškodený zároveň uviedol že obžalovaný mu nadávala aj vulgárne, hovoril mu aj „drevený buzerant“. Z jeho výsluchu ďalej vyplýva, že opakovane zasahoval pri hádkach a konfliktoch medzi poškodenou a obžalovaným a snažil sa ich upokojovať, nechcel chodievalť zo škody domov, pýtal sa mamy, či je obžalovaný doma a keď bol, tak sa mu nechcelo ísť domov, napr. radšej povedal, že mali viac vyučovacích hodín než v skutočnosti. Poškodený zároveň uviedol, že obžalovaný viackrát matku napadol aj fyzicky a aj jej vulgárne nadával, resp. kričal. Ku skutku 18.10.2019 uviedol, že obžalovaný vtedy akoby ležal na poškodenej v spálni držal ju pod krk, on sa ich snažil rozdeliť, čo sa mu ale nepodarilo, potreboval obžalovaného nejako zastaviť, nevedel, čo má robiť v tej chvíli tak, išiel do kuchyne a zobral prvý nôž, ktorý videl.

Malol. svedok X.. nar. XXXX, na výsluchu v prípravnom konaní dňa 28.10.2019 uviedol, že radšej spáva s matkou, lebo sa bojí, že obžalovaný jej bude nadávať a robiť zle, on (malol. svedok) sa ho vždy snažil ukludniť, aby nebil poškodenú a aby nebol zlý. Rovnako aj brat sa snažil obžalovaného ukludňovať. Bolo by podľa neho lepšie keby sa rodičia rozviedli, aby už nežili tak ako doteraz, aby sa už obžalovaný s nikým nehádal, nerobil by zle a bol by kľud. Podľa svedka aj keď si poškodená večer chcela ísť ľahnúť - bola unavená tak, obžalovaný stále chodil a nadával a robil zle, a to sa dialo dosť často. Aj keď obžalovaný sľúbil že nebude nič robiť a malol. svedok potom odišiel do svojej izby, tak aj tak obžalovaný zase začal robiť zle. Keď poškodená obžalovaného podviedla, tak obžalovaný vtedy robil zle, oni vtedy vybehli na chodbu a malol. svedok tam volal o pomoc, potom utiekli k susede. Zároveň svedok uviedol že on sám trikrát videl, ako obžalovaný bije poškodenú - päšťami, sácal ju, provokoval. Poškodenému malol. X. podľa svedka nadával obžalovaný do panghartov, vyčítal mu že „žerie za jeho peniaze“. K používaniu WC malo. svedok uviedol, že do Kauflandu chodil malol. poškodený na WC aby nemusel ísť na WC keď tam išiel ráno obžalovaný. Keď ale vstali skôr, tak išiel brat (malol. D. G.) na WC normálne doma. V minulosti chceli viackrát volať políciu, ale obžalovaný im vždy zobral mobily a vrátil im ich až ráno.

Svedkyňa W.. W. M., triedna učiteľka malol. poškodeného X. uviedla, že u malol. poškodeného sa od 09/2019 niečo zmenilo, pretože hneď prvý septembrový týždeň utiekol zo školy, už úplne stratil záujem o učenie, a skončilo to aj poškodením majetku školy, začal sa zlučovať s nie príliš vhodnou partiou starších žiakov. On je inak veľmi citlivý, kamarátsky a bolo vidno, že v sebe niečo dusil. Keď sa ho aj pýtala,

tak nič nepovedal, ale bolo vidno, že mu to bolo ľúto. Bola v kontakte s jeho matkou, s obžalovaným v kontakte nebola.

Svedkyňa N. O., ktorá je priateľkou obžalovaného a poškodenej, s ktorými sa pozná asi 4 roky, vypovedala, že sa s rodinou obžalovaného navštevovali a nikdy nebol žiadny problém. Boli spolu aj na dovolenke, stretávali sa pred činžiakom, aj v domácnosti. Poškodená sa jej nikdy nezdôverila, že by sa v ich domácnosti niečo dialo. Jej dcéra chodila aj do domácnosti obžalovaného, rovnako mladší syn poškodenej zase k nim a nikdy jej ani dcéra nepovedala, že by tam obžalovaný nadával alebo robil niečo takéto. Podľa svedkyne bol dobrý vzťah aj medzi obžalovaným a malol. poškodným, obžalovaný ho mal veľmi rád, a aj opačne. Nikdy od nich nepočula žiadne vyhrážky, hádky ani nadávky, nebola svedkom žiadnych fyzických útokov, nikdy na poškodenej nevidela žiadne zranenia, pritom domácnosť obžalovaného navštevovala aj viackrát do týždňa. Nepočula, že by obžalovaný malol. poškodnému nejako nadával, a nevidela ani na maloletom, že by mal z obžalovaného strach; ak sa niečo stalo tak to boli iba bežné veci pri výchove dieťaťa. Obžalovaný malol. oslovoval normálne „X.“ alebo „X.“, nikdy od obžalovaného na jeho adresu nepočula žiadne invectivy. Keď aj vonku spoločne grilovali, obžalovaný vždy hovoril, aby sa najskôr najedli deti a pokiaľ tam práve malol. poškodný nebol, tak aby nechali aj pre neho.

Svedok B. W., ktorý je partnerom svedkyne N. O., uviedol, že si na poškodných nikdy nevšimol žiadne náznaky týrania, obžalovaný ich mal rád. Staral sa o nich, do domácnosti obžalovaného chodievala aj jeho dcéra a nikdy si nič také nevšimol. Poškodená sa mu nikdy na nič nestťažovala. Vzťah medzi obžalovaným a malol. poškodným charakterizoval ako normálny, keď aj malol. niečo chcel normálne sa pýtal obžalovaného a ten, pokiaľ to nebola nejaká hlúposť, mu nikdy nepovedal nie. Navštevovali sa vzájomne s rodinou obžalovaného aj viackrát za týždeň, nikdy na poškodenej nevidel žiadne zranenie. Keď aj spoločne grilovali nikdy nevidel, že by obžalovaný malol. poškodného vydeľoval jedlom naopak on ho ešte volal jesť; svedok nikdy nepočul, že by obžalovaný nejako hanlivito oslavoval malol. poškodného.

Svedok X. I., nar. XXXX, ktorý je otcom obžalovaného na výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa často s obžalovaným a jeho manželkou stretávali, pracovali aj u neho v pizzérii, trávili spolu čas. Obžalovaný s poškodnou mali medzi sebou šarvátky, bolo to ako aj inde, možno niekedy hrubšie; nebol však svedkom žiadneho napadnutia zo strany ani jedného z nich. Pokiaľ bol aj malo. poškodný menší, chodil s ním obžalovaný do parku, venoval sa mu, kupoval mu hračky. Maloletý netrpel žiadnym nedostatkom, mal najlepší počítač, najlepšie hry, mobilný telefón, najlepší bicykel a podľa svedka sa mal veľmi dobre. Pokiaľ ho aj obžalovaný napomenul, keď vyvádza niečo s bratom, tak to bolo úplne normálnym spôsobom. Obžalovaný mu hovoril o tom, že mu miznú peniaze, že poškodená aj napriek tomu, že nemala finančnú krízu, tak si zobrala úver z nebankovky. On (svedok) si na poškodenej nikdy nevšimol, že by mala nejaké zranenia.

Svedkyňa W. B. v rámci výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného pozná, sú susedia asi 7-8 rokov, ona býva na prízemí, obžalovaný s rodinou na 3. poschodí. Nebola svedkom žiadneho týrania zo strany obžalovaného. Stretávali sa väčšinou za činžiakom, v domácnosti sa nenavštevovali. Nikdy nepočula obžalovaného a poškodnú hádať sa. Keď aj večer sedeli na balkóne, tak vždy išiel od nich iba smiech. Vzťah obžalovaného k malol. poškodnému charakterizovala ako dobrý, keď si aj malol. pri ich stretnutiach od obžalovaného pýtal peniaze, obžalovaný mu vždy dal, spoločne sa objednávala pizza - keď boli pred činžiakom, všetci si tam dali - deti sa najedli. Na poškodenej nevidela nikdy žiadne zranenia nikdy - že by bola dobitá alebo niečo. Vonku stretávala malol. poškodného aj samotného a tento sa stretával aj s jej synom, ktorý im nikdy nespomínal, že by sa mu malol. poškodný na niečo sťažoval.

Svedok V. W. na výsluchu na hlavom pojednávaní uviedol že s obžalovaným sa poznajú asi 12 rokov, sú susedia - bývajú v rovnakom vchode, on na prízemí a obžalovaný na 3. poschodí. Nikdy na poškodných nebadal, že by tam boli medzi nimi nejaké nezhody, práve naopak poškodená bola vždy vysmiata. Cez leto keď aj boli dlhšie na balkóne, tak od nich išiel len smiech. Pokiaľ si aj ich deti chceli niečo ísť kúpiť do Kauflandu, tak vždy väčšinou ohlasovali iba obžalovaného, on im hodil peňaženku alebo niečo, objednávala sa pizza, keď sedávali vonku, aj malol. poškodný si zobral, potom behal s kamarátmi. Podľa svedka bol obžalovaný na malol. poškodného ešte mäkkší než na vlastného syna. Keď sa aj napr. stalo, že malol. poškodný strelil guľôčkou dcére svedkovej priateľky blízko

oka, svedok to išiel riešiť, a aj vtedy očakával, že obžalovaný to bude riešiť s malol. poškodeným prísnejšie. V domácnosti sa s obžalovaným a jeho rodinou nenavštevovali. Nebol svedkom toho, že by obžalovaný zakazoval chodiť malol. poškodenému von, ani že by ho urážal alebo mu nejako nadával, malol. poškodený je stále vonku. Ani jeho syn, ktorý sa s malol. poškodeným stretával častejšie, svedkovi nikdy nespomínal, že by sa mu malo. Na niečo sťažoval resp. mu niečo spomínal. Na poškodenej si nikdy nevšimol žiadne zranenia, ani že by bola nejako dobitá.

Svedok J. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná viac ako 15 rokov, predtým sa veľmi nestretávali, a asi 4 - 5 rokov sú susedia, bývajú na rovnakom poschodí a preto sa aj dosť často a intenzívne vídali. Rodinu obžalovaného vnímal ako normálnu rodinu, nevšimol si tam nič výrazné, stretávali sa aj s deťmi za činziakom. Koľkokrát sa obžalovaný s poškodenou bozkávali pred dverami pri vchode, chodili spolu na dovolenky aj spolu s malol. poškodeným, s ktorým mal obžalovaný normálny vzťah, vychovával ho, dával mu aj peniaze. Keď boli napr. aj všetci vonku, obžalovaný objednal pizzu, decká tam potom jedli. Párkrát sa navštívili aj v domácnostiach, boli u nich párkrát na kávu, potom aj opačne, ich deti sa chodili navzájom hrať. Nikdy si na poškodenej nevšimol žiadne modriny ani zranenia, vždy bola upravená. Dcéra svedka sa chodievala hrať do domácnosti obžalovaného, nikdy mu nespomínala, že by tam bola svedkom nejakých napätých situácií alebo hádok. Malol. poškodený mal slobodu, stále behal po vonku, doslova nonstop. Nezažil z bytu obžalovaného nejaké hádky, boli to také bežné - ako v každej rodine. Poškodená sa mu nikdy nezdôverovala, že by ju niečo trápilo v rodine.

Zo znaleckého posudku č. X/XXXX B.. W. N., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí ako aj výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní vyplýva, že intelektové schopnosti malol. poškodeného D. G. sa pohybujú v pásme nižšieho priemeru. Jeho osobnosť je vo vývine, introvertná, intrapsychicky tenzná, psychicky vyčerpaná s potlačeným emočným prejavom. Podľa znalkyne je u neho čiastočne zachovaná všeobecná vierohodnosť - je schopný vnímať realitu neskreslene. Čiastočne vzhľadom na to, že intelektové schopnosti poškodeného sa pohybujú v pásme nižšieho priemeru, a čím nižšie je intelektové pásmo, tým je aj menšia všeobecná vierohodnosť osoby. Produkcia typu konfabulácie alebo fabulácie u poškodeného nie je zastúpená. Znalkyňa ďalej konštatovala, že špecifická vierohodnosť na základe posúdenia výpovedí poškodeného v čase je pravdepodobne menej dostatočná, je u neho prítomná znížená schopnosť rozprávať o tejto udalosti. Rovnako je zachytená oslabená pamäťová stopa, avšak jeho výpoveď nesie stále znaky autenticity a je zrejme, že popísané udalosti skutočne prežil. Oslabená pamäťová stopa u poškodeného sa týka len udalosti z 18.10.2019, netýkala sa predchádzajúceho prežívania v danej rodine. Na iné potenciálne prechádzajúce konanie obžalovaného nebola u poškodeného vyvinutá takáto reakcia. Uvedenú traumatickú reakciu poškodeného vyvolal strach o život jeho matky. Znalkyňa ďalej konštatovala, že vzťah poškodeného k obžalovanému sa javí rovnaký pred a aj v čase spáchania skutku. Malol. poškodený bol vo zvýšenej miere dlhodobo psychicky týraný, bolo mu opakovane ubližované zo stany obžalovaného, pričom psychické týranie sa u neho spočívalo v izolácii formou „zaracha“, minimálnymi prejavmi lásky a porozumenia, vytváraním atmosféry strachu pri konfliktoch otčima a matky a prejavovalo sa následne v rôznych oblastiach - v správaní a v sociálnej oblasti, v kognitívnych schopnostiach, psychosomatickými ťažkosťami aj v prežívaní - agresívne správanie v škole, zvýšeným nepokoj, napätím obzvlášť v prítomnosti obžalovaného, túlaním, útekmi z domu, poruchami správania, stupňovaním problémov vo vzdelávacom procese. Znalkyňa zároveň uviedla, že u malol. poškodeného nie je prítomná snaha javiť sa v lepšom svetle a ani motivácia zastierať skutočný stav alebo klamať v prospech obžalovaného.

Menovaná znalkyňa zároveň vypracovala aj znalecký posudok č. X/XXXX, v rámci ktorého vyšetřila malol. svedka X.. nar. XXXX, pričom v záveroch znaleckého posudku aj v rámci svojho výsluchu na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla, že intelektové schopnosti svedka sa pohybujú v dolnom pásme priemeru. Pamäťové schopnosti sú zachované, so schopnosťou správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať udalosti, ktoré zažil a to primerane veku, so zachovaním detailov. Zdravý úsudok, zmysluplné a emočne relevantné využívanie faktov sú u malol. svedka v norme, všeobecná vierohodnosť je úplne zachovaná, je schopný neskreslene vnímať objektívnu realitu. Jeho intelektová a mnestická výbava mu umožňuje adekvátne vnímať, uchovávať v pamäti a následne v primeranej miere a kvalite reprodukovať prežitú udalosti. Produkcia typu konfabulácie alebo fabulácie u svedka nie je zastúpená. Špecifická vierohodnosť svedka je podľa znalkyne pravdepodobne dostatočná, je zrejme, že popísané udalosti skutočne prežil a jeho výpoveď je v súlade so skutočnosťou. U maloletého svedka sú prítomné

indikátory vierohodnosti, logickosť a konzistentnosť svedeckej výpovede. Nie je u neho prítomná snaha javiť sa v lepšom svetle, ani motivácia zastierať skutočný stav alebo klamať v prospech obžalovaného.

Zo znaleckého posudku B.. M. M., znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých ako aj výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní vyplýva, že osobnosť poškodenej W. I. je mierne akcentovaná, extrovertovaná, s naznačenými rysmi citovej závislosti, infantilizmu, nezodpovednosti, egocentrizmu s prítomnými mechanizmami pre regulovanie emócií a správania. Vnímanie je u nej intaktné a intelekt sa nachádza v pásme vyššieho priemeru. Z psychologického hľadiska by poškodená mala byť schopná správne vnímať vzniknuté javy a vonkajšie podnety. Špecifická vierohodnosť je u poškodenej čiastočne znížená pre zjavné tendencie k bagatelizácii neprimeraných prejavov obžalovaného voči nej a synovi s odstupom času, miestami protirečivé tvrdenia, známky neistoty pri explorácii dochádza u nej k čiastočnej zmene výpovede v čase. Okolnosti spolužitia s obžalovaným, ako i dynamiku ich vzťahu popisuje miestami odlišne, účelovo a výberovo, keď napr. na jednej strane uvádzala znalkyni, že k zhoršeniu spolužitia s obžalovaným malo nastať po jej nevere pred 2 rokmi, hoci v predchádzajúcich výpovediach uvádzala obdobie posledných 6 rokov; kľúčové okolnosti popisuje účelovo, výberovo. Je u nej naznačený sklon k modifikovaniu zážitkov, prelaďovaniu minulosti v prospech aktuálnej situácie, v zmysle snahy podať sa v lepšom svetle. Výpoveď poškodenej je potrebné podľa znalkyne vo vzťahu k vyšetrovanej veci považovať len za čiastočne vierohodnú. U poškodenej nie sú významne zastúpené diagnostické znaky posttraumatickej stresovej poruchy; bola preukázaná určitá eskalácia násilia, jeho opakovanie a dlhodobejšie trvanie, sporné sú však neverejnosť prejavov a jasné rozdelenie rolí páchatel' - obeť; keďže poškodená sa dokázala čiastočne pri konfliktoch s obžalovaným mu vymedziť a nebol u nej ani jednoznačne preukázaný syndróm prispôsobenia, resp. identifikácie s páchatel'om. U poškodenej nie je možné potvrdiť syndróm týrania. Bola u nej zistená určitá podradenosť - pasivita voči opačnému pohlaviu. Tento znak nie je však u nej vždy prítomný na sto percent, bolo to podmienené aj konkrétnou situáciou. Niekedy sa voči obžalovanému presadila a niekedy ustúpila. Nebola však úplne submisívna, pretože o jej autonómii svedčí aj to, že žila aktívnym spoločenským životom a v minulosti bola schopná aj nadviazať mimomanželský pomer.

Zo znaleckého posudku W.. S. Q., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ako aj výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní vyplýva, že osobnosť malol. poškodeného D. G. je vo vývine, úzkostne neurotický stav sa vyvíja s prítomnosťou početných úzkostných a fobických symptómov, symptómov posttraumatickej stresovej poruchy, s pohotovosťou k defenzívnemu, únikovému správaniu. Popisované násilie zo strany obžalovaného malo na malol. za následok poruchu jeho psychiky - rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá ovplyvňuje jeho stav a vývoj vo všetkých oblastiach a podstatnou je chronická úzkosť, ktorá ovplyvňuje napríklad aj jeho sústredenie, spôsobuje problémy v správaní poškodeného, ktoré by inak neboli a ktoré tento nevie regulovať. Pokiaľ ide o vznik tejto poruchy, tak určité problémy poškodený zrejme mal aj predtým, ale k vystupňovaniu problémov, kedy sa dá hovoriť o rozvinutej poruche, je obdobie posledných dvoch rokov, kedy došlo k určitej zmene situácie medzi rodičmi a tieto rôzne traumatické podnety zo strany obžalovaného sa podľa všetkého vystupňovali, pričom vychádzam zo spisového materiálu a z anamnézy, ktorú som mala. Posttraumatická stresová porucha je vyvolaná vysoko chronickým vystavovaním nepriaznivým negatívnym podnetom, túto poruchu u poškodeného nespôsobila výlučne udalosť z 18.10.2019, poškodený už v tom čase poruchou trpel, avšak v dôsledku tejto udalosti, došlo k výraznej dekompenzácii jeho stavu. Pre malol. poškodeného bolo najťažšie správanie sa obžalovaného voči nemu samému - to bolo primárne, ale ťažko znášal aj správanie sa obžalovaného k jeho matke, keďže je to kľúčová osoba v jeho živote a možný zážitok z jej straty zhoršoval zdravotný stav poškodeného.

Zo znaleckého posudku menovanej znalkyne ako aj jej výpovede na hlavnom pojednávaní, vo vzťahu k poškodenej W. I. vyplýva, že u poškodenej neboli zistené patologické osobnostné znaky, jej osobnosť má zvýšenú pohotovosť k úzkostnému reagovaniu a mechanizmy jej osobnosti sú defenzívne s tendenciou nevedome potláčať úzkostné a strachové prežívania, čo je umožnilo fungovať aj v dlhobojnej traumatizujúcej situácii. Popisované násilie zo strany obžalovaného malo za následok poruchu psychicky poškodenej v približne 2 roky trvajúcim kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, ktorá porucha u poškodenej pretrváva. Príznaky posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej zistené neboli.

Zo záverov znaleckého posudku B.. L. W., z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené postupom podľa § 268 odsek 2 Tr. poriadku

vyplýva, že u obžalovaného neboli zistené žiadne príznaky duševnej choroby v zmysle psychózy resp. žiadne patologické črty osobnosti. V rámci abnormálne štruktúrovanej osobnosti obžalovaného dominujú príznaky zmiešanej poruchy osobnosti s akcentom na emočne nestabilnej poruche histriónskej osobnosti a paranoidnej osobnosti. V hodnotovom systéme obžalovaného dominuje jeho vlastné „ja“, čo je na úkor hodnôt smerujúcich k iným a k nadosobným cieľom. V situáciách, ktoré obžalovaný považuje za subjektívne významné sa správa navonok konformne, úslužne a familiárne, v ústraní napr. v kruhu rodiny však môže byť vo svojich prejavoch nepríjemný, aj verbálne a fyzicky agresívny. Najmä v prípade frustrácie vlastných potrieb, hrozby zvonka či kritiky, môže reagovať nevhodne, menej kontrolovane a agresívne. V stresových situáciách reaguje obžalovaný viac emotívne ako racionálne, v dôsledku čoho je jeho správanie v týchto situáciách viac emóciami určované, subjektivistické a neraz aj neadekvátne. V rámci obranných mechanizmov osobnosti obžalovaného je v popredí sklon k vytesňovaniu nepríjemných udalostí a zážitkov, sklon k projekcii t.j. k pripisovaniu vlastných vlastností či sklonov iným a tiež racionalizácia t.j. svojrázne zdôvodňovanie a vysvetľovanie vlastného nevhodného skonania. V interpersonálnom kontexte je pre obžalovaného charakteristická dvojitánosť, t.j. v situáciách, ktoré považuje za subjektívne významné sa správa obžalovaný konformne a úslužne a familiárne, v ústraní napr. v kruhu rodiny však môže byť vo svojich prejavoch nepríjemný, aj verbálny a fyzicky agresívny. V striktnom dodržiavaní určitých pravidiel má rezervy, čo do určite miery znižuje jeho potenciál k sociálnej a občianskej adaptácii.

Na fotodokumentácii založenej vo vyšetrovacom spise (č.l. 474-476) sú zachytené zranenia poškodenej zo dňa 18.10.2019, a to podliatina pod pravým okom, podliatiny a škrabance na predlaktí ľavej a pravej ruky, červené škvrny na ľavej strane krku.

Z lekárskej správy W.. G. N., psychiatrická ambulancia G. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že malol. poškodený bol u menovanej lekárky prvýkrát vyšetrený XX.XX.XXXX a na bola mu diagnostikovaná prechodná tiková porucha, Nestťažoval sa na problémy v škole ani doma. Posledné kontrolné vyšetrenie malol. poškodeného bolo XX.XX.XXXX, odvtedy o ňom nemá žiadne správy.

Zo správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny G. (P.) zo dňa 18.11.2019 sú zistil, že do incidentu z 18.10.2019 nebol malol. poškodený na uvedenom úrade evidovaný ako dieťa s problémovým správaním, s rodinou neboli nikdy problémy. Malol. má diagnostikovanú ADHD a vývinovú poruchu učenia, z uvedených dôvodov sa vzdeláva podľa individuálneho študijného plánu, podľa šetrenia úradu v základnej škole, ktorú malol. navštevuje, na ňom nespozorovali žiadne známky týrania. Zo šetrenia úradu u ošetrujúcej všeobecnej lekárky malol. - W.. V., pracovníci úradu zistili, že lekárka nezistila žiadne nedostatky v starostlivosti matky o maloletého, malol. sa jej javil ako bezproblémový.

Obžalovaný v rámci prípravného konania doložil do spisu viacero čestných vyhlásení, ktorí sa vyjadrujú kladne na jeho sobou a odmietajú možnosť týrania resp. ubližovania poškodným zo strany obžalovaného. Zároveň bolo predložených väčšie množstvo fotografií z rôznych rodinných osláv, stretnutí a dovolení rodiny obžalovaného.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivu aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe takto vyhodnoteného dokazovania súd upravil skutkovú vetu, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku. V prvom rade súd nemal na základe vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že konania opísaného v skutkovej vete podanej obžaloby sa mal dopúšťať obžalovaný už od roku 2013. Poškodená I. ako aj poškodený malol. X.. vo svojich výpovediach uviedli, že situácia sa začala zhoršovať pred dvomi rokmi, keď poškodená podviedla obžalovaného. Pokiaľ ide o výpoveď malol. poškodeného kde napr. uviedol, že to začalo keď bol úplne malý, následne už uviedol, že to bolo asi tak 5 rokov dozadu aj viac (k tomu súdu dodáva, že malol. poškodený mal v čase uvedeného výsluchu 14 rokov), ďalej napr. uviedol, že na adrese W. bývajú 4 - 5 rokov resp. asi menej resp. nevie vôbec.....pričom z výpovede obžalovaného aj poškodenej je preukázané, že na uvedenej adrese bývali v tom čase 7. rok. Je potrebné opätovne preto poukázať aj na znalkyňou B.. W. N. konštatovaný záver, že intelektové schopnosti malol. poškodeného sa pohybujú v pásme nešpecifikovanej duševnej zaostalosti t.j. v pásme nižšieho priemeru a neverbálna komunikácia sa javí lepšia v porovnaní s verbálnou. Z obsahu zápisnice o jeho výsluchu (č.l. 153 a nasl.) je úplne zrejmé, že hoci malol. poškodený na

veľa prvotne položených otázok odpovedal „neviem, vôbec netuším“ a pod... boli mu následne tieto otázky opakované zo stany vyšetrovateľky kladené a jeho výpovede tak súd hodnotí v prípade jeho viacerých odpovedí skôr len za snahu niečo len predsa uviesť a vyhovieť tak pýtajúcemu sa. Tak je to aj ohľadom časového rámca konania kladného za vinu obžalovanému, z vyššie uvedeného je totiž zrejmé, že v čase výsluchu mal maloletý skreslenú predstavu o čase. Celkovo má súd viacero výhrad k vedeniu uvedeného výsluchu malol. poškodeného zo dňa 28.10.2019, viacero otázok tam položených je potrebné považovať za navádzajúce, sčasti vytvárajúce istý psychologický nátlak na vypočúvanú malol. osobu („skús ešte, spomeň si, skús ešte popísať, skús tak priemerne povedať - vieš čo je priemer“), napr. na str. 156 na otázku, ako často obžalovaný udrel poškodenú, uviedol maloletý: „neviem vôbec, podľa jeho nálady, to ma nenapadne presne koľko“ . Následne vyšetrovateľka znova: „skús za mesiac koľko rázy si videl na mame, že by bola udretá alebo že by mala modriny“. Odpoveď maloletého: „no šak hej, viackrát“. Vyšetrovateľka znova: „a ako často?“, na to malol. opäť: „ja neviem no, ale tak sedemkrát“.....Takéto odpovede súd potom považuje viac za tipovanie zo strany malol. poškodeného, v snahe len niečo povedať na položenú otázku, než uvedenie pravdivých a relevantných údajov.

Rovnako súd vypustil na základe vykonaného dokazovania zo skutkovej vety tvrdenie, že by obžalovaný obmedzoval poškodeného na strave, z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané iba to, že obžalovaný mal viackrát na adresu malol. v súvislosti s jedlom verbálne poznámky, že žerie za jeho peniaze, resp. že sa mu dobre žerie za jeho peniaze a aby to malol. nemusel počúvať chodieval radšej jesť do izby. Sám malol. na svojom výsluchu 28.10.2020 uviedol, že jedla mal dostatok a mohol si zobrať, nehladoval, obžalovaný mu nikdy mu jedlo nezobral. Rovnako z vykonaného dokazovania nemal súd nad všetky pochybnosti preukázané, že by obžalovaný poškodených vyhadzoval z domu, a že to by mal byť dôvod, že malol. poškodený musel prespávať u príbuzných a kamarátov. Z výsluchu obžalovaného ako aj samotnej poškodenej vyplýva, že pokiaľ od obžalovaného poškodená odišla bolo to jej rozhodnutie a rovnako sa aj spolu s deťmi následne vrátila. Pokiaľ ide o prespávanie malol. poškodeného u kamarátov, aj z jeho výsluchu a aj výsluchu poškodenej vyplýva, že to bolo v rámci prázdnin a kamarátsva, kedy takto navzájom prespávali kamaráti (aj svedkyňa B.). Nebolo nielen preukázané, ale ani tvrdené, že by obžalovaný skutočne, reálne niektorého z poškodených z domácnosti vyhodil resp. by mu zakázal vstup, či návrat do nej. Obdobne súd nemal za preukázané, že by obžalovaný zakazoval používať malol. poškodenému ráno doma toaletu a že by v dôsledku tohto, musel maloletý chodiť na toaletu do Kauflandu. Aj samotný malol. vo svojom výsluchu (č.l. 161) uviedol, že chodieval na WC aj doma, keď išiel do školy „niekedy tak proste išiel aj do Kauflandu a tam išiel aj na WC, keď si tam išiel niečo kúpiť, tak tam išiel“. Doma nechcel, čo mu zas bude (obžalovaný) hovoriť. Z jeho výpovede teda vyplýva, tam boli určité problémy ráno, keď chceli ísť na WC s obžalovaným v rovnaký čas, ale keď napr. s bratom vstali skôr, tak na WC chodil normálne doma. Je teda zrejmé, že obžalovaný mal na adresu poškodeného verbálne pripomienky v súvislosti s používaním WC ráno, nemožno to ale vyhodnotiť ako bránenie v používaní WC resp. že výlučne toto by bol dôvod, prečo malol. chodil na WC do Kauflandu. Napokon z vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že by obžalovaný bezdôvodne zakazoval malol. poškodenému chodiť von, že by mu bezdôvodne zobral mobil resp. zakazoval mu bezdôvodne sa hrať - práve naopak bývalo to v súvislosti s porušením nejakých povinností resp. s nesplnením nejakých úloh zo strany malol. poškodeného, čo napokon vo svojej výpovedi potvrdila aj poškodená . Takéto konanie zo strany rodiča (či už vlastného resp. nevlastného) je bežným prostriedkom pri výchove detí resp. smerujúci k vymedzeniu hraníc v správaní maloletého a v danom prípade súd nemal preukázané, že by v tomto smere konanie obžalovaného prekračovalo takýto bežný rámec. K uvedenému súd poukazuje aj záver znalkyne B. N., v rámci znaleckého posudku vypracovaného ohľadom osoby malol. svedka X., nar. XXXX, v ktorom konštatovala, že malol. svedok síce vnímal, že jeho brat má uložené nejaké zákazy, avšak už nevnímal, za čo resp. z akého dôvodu to bolo. Čiže aj z tohto pohľadu nemožno jednoznačne konštatovať, že sa jednalo o bezdôvodné zakazovanie či obmedzovanie poškodeného vo voľnočasových aktivitách. V danom smere vypovedali aj vypočutí svedkovia B., W., Z. i svedok X. I. starší, z výpovedí ktorých vyplýva, že malol. poškodený mal dostatok pohybu a voľnosti, bol prakticky nonstop vonku, či už sám alebo s kamarátmi.

Vo vzťahu k obsahu spisu súd považuje za potrebné uviesť, že po doručení obžaloby boli do spisu v tejto trestnej veci súdu doručené viaceré podania, pri ktorých sa ako odosielateľ uvádza B. W., ktorý už predtým bol vypočutý ako svedok, pričom niektoré z týchto podaní boli súdu doručené elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu, bez doplnenia v zmysle § 62 ods. 1 Tr. poriadku, ďalej podania doručené v písomnej forme bez akéhokoľvek podpisu. Súd sa preto uvedenými podaniami v zmysle § 62 ods. 1 Tr. poriadku a § 31 ods. 5 Tr. poriadku nezaoberal a neprihliadal na ne.

Na základe vykonaného dokazovania tak súd ustálil, že obžalovaný sa dopustil konania ako je opísané v skutkovej vete tohto rozsudku. Z uvedeného konania je obžalovaný priamo usvedčovaný výpoveďou poškodenej W. I., ktorá aj v rámci jej výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdila, že od roku 2017 (kedy obžalovaného podviedla) začali medzi ňou a obžalovaným väčšie konflikty, vulgárne jej nadával, viackrát ju udrel, opakovane jej bránil v spánku, pričom si z nej tiež robil posmešky či sa jej práve vtedy chce spať a vtedy sa jej nechcelo. Rovnako potvrdila, že obžalovaný opakovane nadával malol. poškodenému, hovoril mu že smrdí, že je za jeho peniaze, posmieval sa mu spolu s rôznymi urážkami a nadávkami, mal na neho nevhodné poznámky pri jedle, keď sa ho pýtal, či sa mu dobre je za jeho peniaze, resp. že žerie za jeho peniaze a rovnako z jej výpovede vyplýva že pokiaľ niečo napr. nesplnil mladší syn tak, jemu ani vtedy obžalovaný takto nehovoril. Zároveň potvrdila poškodená, že keď spravila niečo zlé, bála sa ísť domov - mala strach.

Nepriamo je vina obžalovaného vo vzťahu k poškodenej preukázaná aj závermi znaleckého posudku znalkyne W. Q., v ktorom uviedla, že popisované násilie zo strany obžalovaného malo za následok poruchu psychiky poškodenej v dlhodobom - približne 2 roky trvajúcim kontexte zmiešanej úzkostnej poruchy v popredí s potlačovanou anticipačnou anxiétou, ktorá porucha u poškodenej pretrváva.

Vo vzťahu k vierohodnosti výpovede poškodenej súd poukazuje na závery znaleckého posudku B. M., v ktorých znalkyňa konštatuje, že u poškodenej je naznačený sklon k modifikovaniu zážitkov, k prelaďovaniu minulosti v prospech aktuálnej situácie, v zmysle snahy podať sa v lepšom svetle. Špecifická vierohodnosť poškodenej je znalkyňou hodnotená ako čiastočne znížená pre zjavné tendencie k bagatelizácii neprimeraných prejavov obžalovaného voči nej i synovi s odstupom času. Z uvedeného tak vyplýva, že pokiaľ dochádzalo k modifikáciám výpovede poškodenej tak to bolo práve z dôvodu, že neskôr začala konanie obžalovaného zľahčovať, čo súd okrem iného pripisuje nielen osobnosti poškodenej ako je definovaná v uvedenom znaleckom posudku ale napr. aj ekonomickou resp. finančnou odkázanosťou poškodenej na obžalovanom, keď napr. potvrdila, že obžalovaný ich finančne podporuje, aj po jeho vzatí do väzby, pričom ona sama je aktuálne nezamestnaná.

Zo skutku je obžalovaný ďalej priamo usvedčovaný aj výpoveďou malol. poškodeného X. a malo. svedka X., nar. XXXX, ktorí uviedli, že v posledných dvoch rokoch resp. po nevere ich matky sa situácia v rodine zhoršila, obžalovaný opakovane fyzicky napadol poškodenú, vulgárne jej nadával. Malol. svedok uviedol, že z tohto dôvodu chodil spať s poškodenou, aby bol kľud, aby obžalovaný nerobil zle. Obaja malol. svedkovia sa zároveň vyjadrili, že mali strach o matku (poškodenú) o to, že jej obžalovaný ublíži, snažili sa ju brániť a ochraňovať. Rovnako má z ich výpovedí súd za preukázané aj psychické týranie malol. poškodeného zo strany obžalovaného a to spôsobom uvedeným v skutkovej vete tohto rozsudku. Nepriamo je vina obžalovaného potvrdená aj výpoveďou triednej učiteľky malol. poškodeného, ako aj správou základnej školy, ktorú malol. poškodený navštevuje, z ktorých vyplýva, že od 09/2019 bolo na malol. poškodenom vidieť, že sa v rodine niečo deje, bol nepozorný nesústreďený, dal sa do nevhodnej partie starších žiakov, poškodil majetok školy a pod. Rovnako je z psychického týrania malol. poškodeného usvedčovaný obžalovaný aj závermi znaleckého posudku W. Q., ktorá uviedla, že popisované správanie obžalovaného malo u poškodeného za následok poruchu jeho psychiky - rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá ovplyvňuje jeho stav a vývoj vo všetkých oblastiach a podstatnou je chronická úzkosť, ktorá ovplyvňuje napríklad aj jeho sústredenie, spôsobuje problémy v správaní poškodeného, ktoré by inak neboli a ktoré tento nevie regulovať. Výpovede oboch poškodených ako aj malol. svedka súd hodnotil ako vierohodné, vnútorne aj vzájomne nadväzujúce a neprotirečivé, pričom poukazuje aj na závery vyššie špecifikovaných znaleckých posudkov, v ktorých znalkyne ani u jedného z nich nezistili sklony k fabuláciám a konfabuláciám resp. snahu ubližovať/škodiť obžalovanému. Pokiaľ sa znalkyňa B. M. vyjadrila, že u poškodenej I. sú isté sklony k modifikácii výpovede, bolo to práve v snahe bagatelizovať s odstupom času konanie obžalovaného, k čomu sa však súd už vyjadril v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia.

K výpovediam svedkov B., W., Z., I. st., je potrebné uviesť, že vo výroku popisované konanie obžalovaného prebiehalo takpovediac „za zavretými dverami“ - v domácnosti a v okruhu iba členov jeho rodiny. Je preto zrejmé, že uvedené osoby neboli jeho svedkami a navonok sa teda javilo všetko v poriadku. Uvedené plne korešponduje aj s hodnotením osoby obžalovaného znalcom B. W., ktorý v znaleckom posudku uviedol, že v hodnotovom systéme obžalovaného dominuje jeho vlastné „ja“, čo je na úkor hodnôt smerujúcich k iným a k nadosobným cieľom. V situáciách, ktoré

obžalovaný považuje za subjektívne významné sa správa navonok konformne, úslužne a familiárne, v ústraní napr. v kruhu rodiny však môže byť vo svojich prejavoch nepríjemný, aj verbálne a fyzicky agresívny. V rámci obranných mechanizmov osobnosti obžalovaného je v popredí sklon k vytesňovaniu nepríjemných udalostí a zážitkov, sklon k projekcii t.j. k pripisovaniu vlastných vlastností či sklonov iným a tiež racionalizácia t.j. svojrázne zdôvodňovanie a vysvetľovanie vlastného nevhodného skonania. V interpersonálnom kontexte je pre obžalovaného charakteristická dvojitvárnosť, t.j. v situáciách, ktoré považuje za subjektívne významné sa správa obžalovaný konformne a úslužne a familiárne, v ústraní napr. v kruhu rodiny však môže byť vo svojich prejavoch nepríjemná, aj verbálna a fyzicky agresívny.

Po vykonanom dokazovaní súd teda zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na podklade vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne, usvedčujú obžalovaného z konania opísaného v skutkovej vete tohto rozsudku a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodíť záver, že obžalovaný spáchal daný skutok.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktorým páchatel prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačuje sa určitou trvalosťou, sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba považuje za ťažké príkorie - ponižovanie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Po vykonanom dokazovaní má súd bez pochybností preukázané, že vo výroku popisovaným konaním obžalovaného bolo poškodené spôsobené fyzické aj psychické utrpenie a malol. poškodenému D. G. psychické utrpenie.

Súd k otázke preukázania viny obžalovaného záverom dodáva, že v trestnom konaní pred súdom sa uplatňuje zásada kontradiktórnosti konania, ktorá vo svojej podstate znamená diskusiu strán o predložených dôkazoch a argumentoch protistrany vo verejnom súdnom konaní, pred nezávislým súdom, ktorý je povinný rozhodnúť len na podklade dôkazov, ktoré boli pred ním bezprostredne vykonané. Povinnosť zisťovať skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, patrí orgánom činným v trestnom konaní, nie súdu (§ 2 ods. 10 Tr. por.). Uvedené orgány obstarávajú dôkazy z úradnej povinnosti pričom s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti, ktoré svedčia proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia proti obvinenému a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Súd nemá žiadnu povinnosť vykonávať dôkazy pokiaľ ide o vinu, čo vyplýva celkom jednoznačne aj zo znenia základnej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 11 Tr. poriadku. Vykonávanie dôkazov na hlavnom pojednávaní je teda celkom jednoznačne prenechané v zmysle platnej právnej úpravy stranám (a nie súdu) s tým, že bežným by malo byť vykonávanie dôkazov stranami, a len celkom výnimočne by mal dôkazy vykonávať sám súd (pričom aj v takých prípadoch ide iba o fakultatívnu možnosť súdu - napr. § 261 ods. 4 Tr. por.)

Konanie obžalovaného súd hodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Tr. zákona, keďže svojim konaním blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, odopieraním oddychu a spánku, a týmto spôsobom teda chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 25.02.2020 a ÚPSVaR Topoľčany zo dňa 21.02.2020 obžalovaný nie je evidovaný ani v jednej z týchto inštitúcií ako poberateľ dávok, ani v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Z miesta trvalého bydliska obžalovaný bližšie hodnotený nie je, s tým, že jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou na ochranu verejného poriadku.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS I. zo dňa 17.08.2020 vyplýva, že obžalovaný vykonáva väzbu v štandardnom režime, bolo u neho zaznamenané jedno porušenie ústavného poriadku spočívajúce v užití liekov inak, než určil lekár, a za stratu výstrojných súčastí, za čo mu bolo udelené pokarhanie. Iné nedostatky v jeho správaní konštatované neboli. Vzťahy s vonkajším prostredím podľa doručenej správy udržiava

formou korešpondencie a pravidelným telefonovaním so svojou návštevou,. Návštev sa zúčastnili aj obaja poškodení.

Z rozhodnutia Okresného úradu Topoľčany, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. OU-TO-T-XXXX/XXXXXX-XKR zo dňa 03.09.2015 (právoplatného 28.09.2015) vyplýva, že uvedeným rozhodnutím bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa dopustil úmyselným narušením občianskeho spolunažívania vyhrážaním ujmu na zdraví a iným hrubým správaním ako aj opakovaným fyzickým napadnutím poškodenej dňa 12.04.2015. Za uvedený priestupok bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 20 eur.

V lustrácii priestupkov má obžalovaný za obdobie od 12.04.2018 do 20.08.2020 evidované 3 priestupky. V jednom prípade išlo o technický stav vozidla, v druhom prípade o fajčenie na železničnej stanici a tretí priestupok zo dňa 12.04.2018 sa týkal občianskeho spolunažívania - a bolo predmetom prejedania Okresného úradu Topoľčany - Odbor VVV pod č. OU-TO-T..XXXX/XXXXXX, a obžalovaný sa uvedeného konania dopustil voči svojej manželke - poškodenej W.. I. - bližšie je tento priestupok špecifikovaný v predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia.

V odpise registra trestov má obžalovaný 4 záznamy a to za spreneveru, ohrozenie pod vplyvom návykovej látky, krivú výpoveď a prisahu, pričom v prípade týchto prvých troch odsúdení sa na neho hľadí ako by nebol súdený. Posledné odsúdenie bolo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a), odsek 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky; ktorá plynie od 02.07.2012 do 02.07.2022.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona a zistil u neho priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona, pri ukladaní trestu bolo teda potrebné postupovať podľa § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona.

V prejednávanej príhode bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, keďže aktuálne prejednávaný skutok obžalovaný spáchal v období od roku 2017 t.j. pred ešte vyhlásením predmetného rozsudku.

Súd preto uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 208 odsek 1 Tr. zákona a § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/29/2020 zo dňa 01.07.2020, ktorý v ten istý deň nadobudol aj právoplatnosť, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (ako individuálnej, tak generálnej) a vytvorí podmienky na prevýchovu obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie

možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.